

(uten bilder)

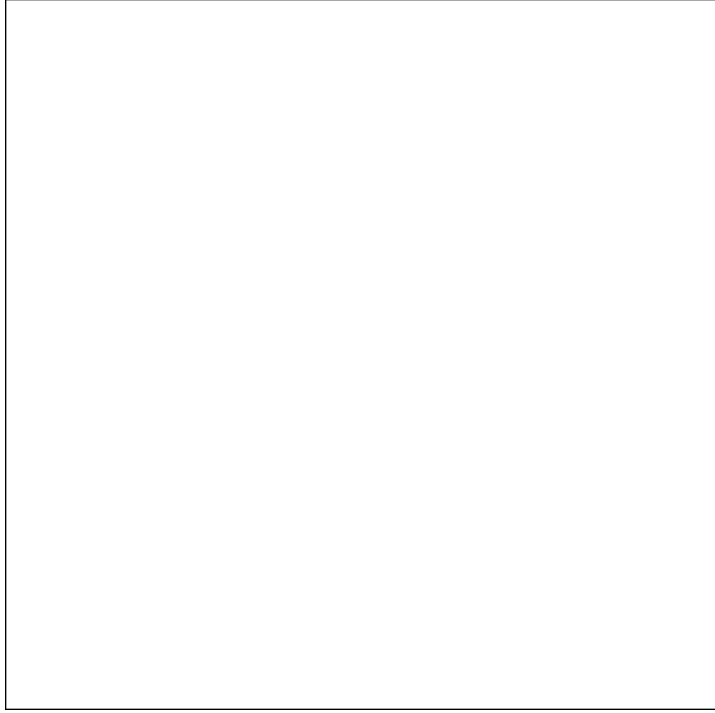
|| nivå 3

nynorsk / bokmål

Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand

Meghan Judge

Lindiwe Matshikiza

Eselbarnet

Eselbarnet

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Eselbarnet / Eselbarnet

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustrert av: Meghan Judge

Oversatt av: Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn), Espen Stranger-Johannessen

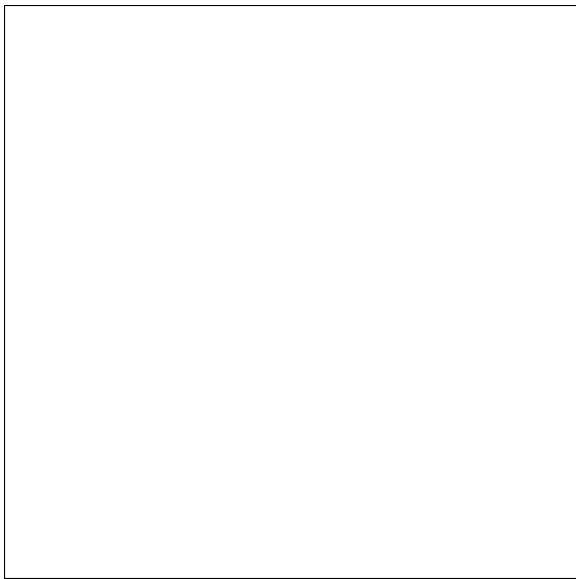
(nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

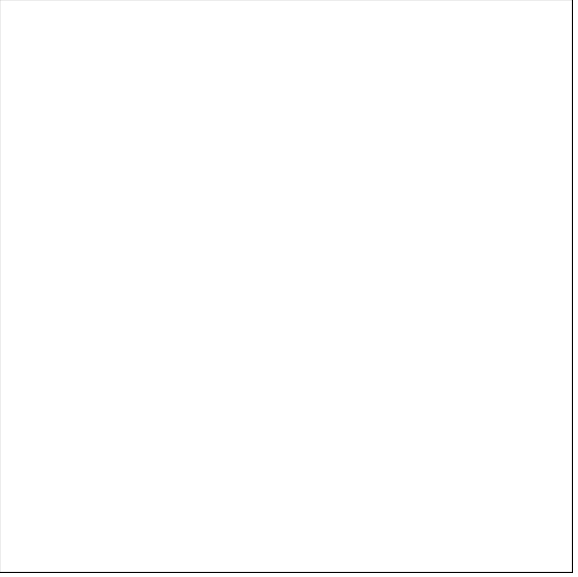
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Det var ei lita jente som først såg den mystiske skikkelsen i det fjerne.

...

Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i det fjerne.

Etter kvart som skikkelisen kom nærare, såg ho at det var ei høggravid kvinne.

...

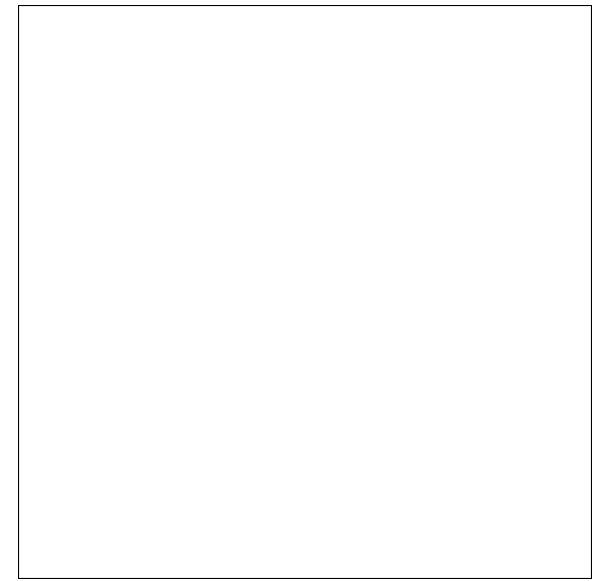
Etter hvert som skikkelisen kom nærmere, så hun at det var en høggravid kvinne.

Sjenert, men modig gjekk den vesle jenta nærare kvinna. "Vi må halda på henne her hos oss", bestemte dei som var med den vesle jenta. "Vi skal verna henne og barnet hennar."

...

Sjenert, men modig gikk den lille jenta nærmere kvinnen. "Vi må beholde henne her hos oss", bestemte de som var med den lille jenta. "Vi skal beskytte henne og barnet hennes."

Eselbarnet og mor hans har utvikla seg i fellesskap og funne mange måtar å leva side ved side. Sakte men sikkert har andre familiar byrja å slå seg ned rundt dei.

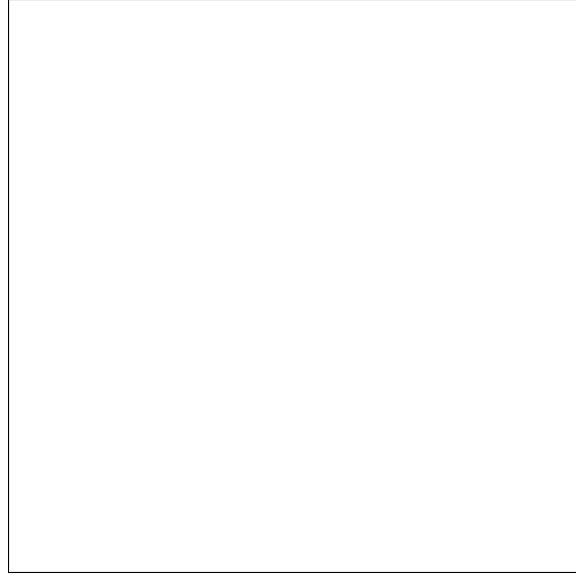
...

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

Esel fann mor si som var aleine, og sørjde over tapet av barnet sitt. Dei stira på kvarandre lengje. Og så klemde dei kvarandre veldig hardt.

...

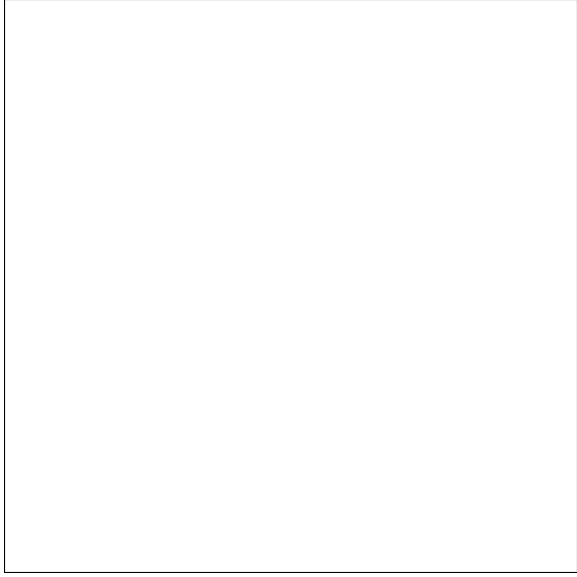
Esel fant moren sin som var aleine, og sørget over tapet av barnet sitt. De stirret på hverandre lengje. Og så klemte de hverandre veldig hardt.

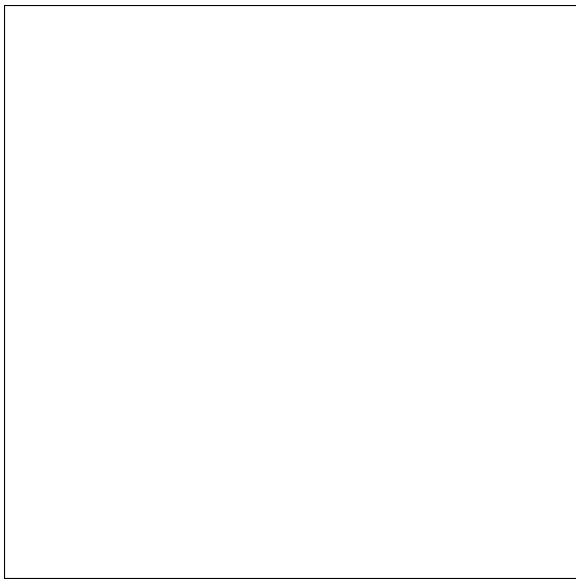

Barnet var snart på veg. "Trykki!" "Hent pleddi!" "Vatni!" "Tryyyykki!"

...

Barnet var snart på vei. "Trykki!" "Hent pleddi!" "Vanni!" "Tryyyykki!"

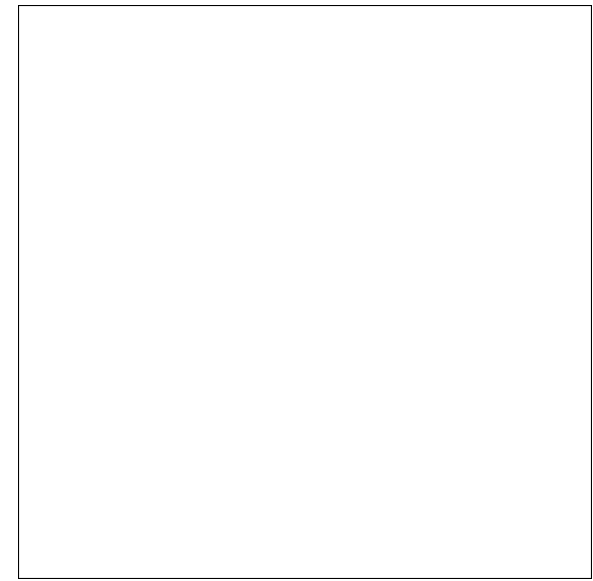

Men då dei fekk sjå babyen, veik alle tilbake i sjokk. "Eit esel?"

...

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk. "Et esel?"

Esel visste endeleg kva han skulle gjera.

...

Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

Alle saman byrja å krangla. "Vi sa vi skulle verne mor og barn, og det skal vi gjera", sa nokon. "Men dei kjem til å bringa ulukke!" sa andre.

...

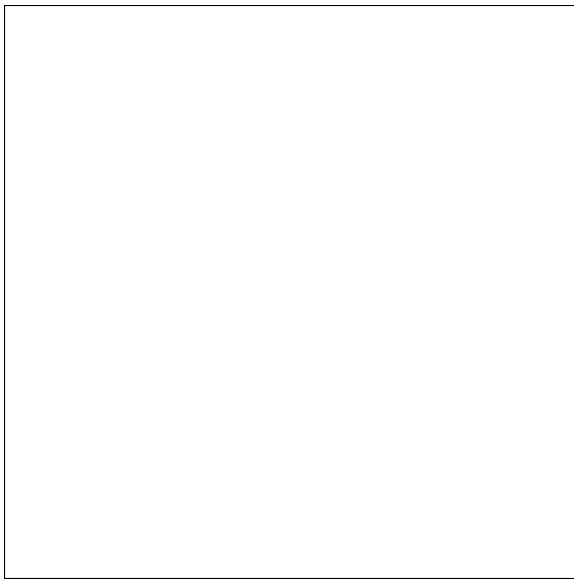
Alle sammen begynte å krangle. "Vi sa vi skulle beskytte mor og barn, og det skal vi gjøre", sa noen. "Men de kommer til å bringe ulykke!" sa andre.

... hadde skyene forsvunne, liksom vennen hans, den gamle mannen.

...

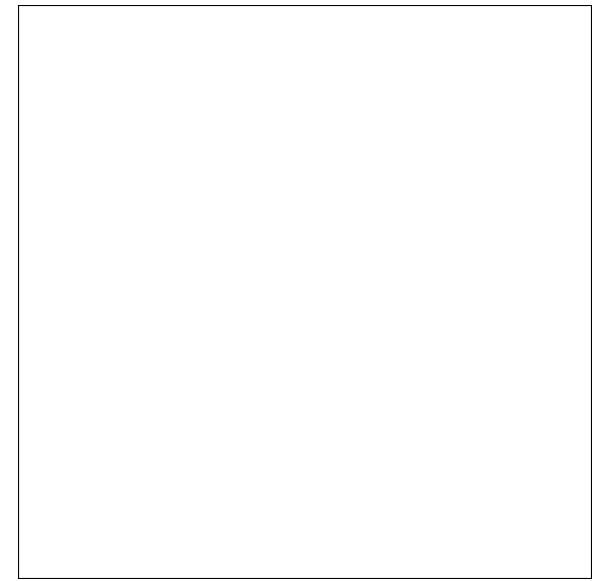
... hadde skyene forsvunnet, i likhet med vennen hans, den gamle mannen.

Og slik var det at kvinna vart åleine igjen. Ho lurte på kva ho skulle gjera med dette rare barnet. Ho lurte på kva ho skulle gjera med seg sjølv.

...

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

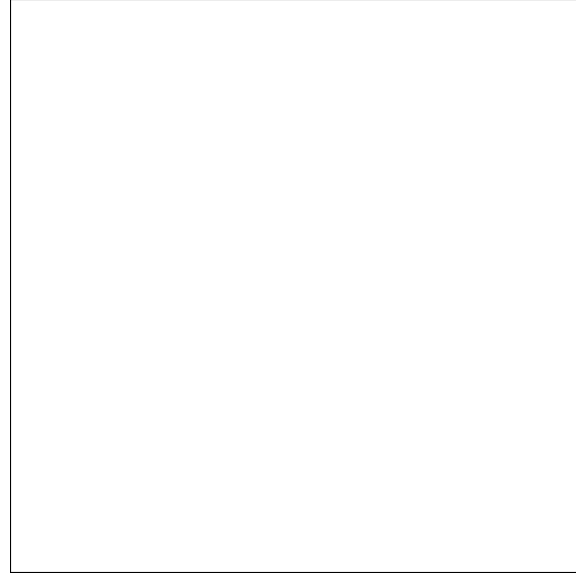

Høgt oppe blant skyene sovna dei. Esel drøymde at mor hans var sjuk og ropte på han. Og då han vakna ...

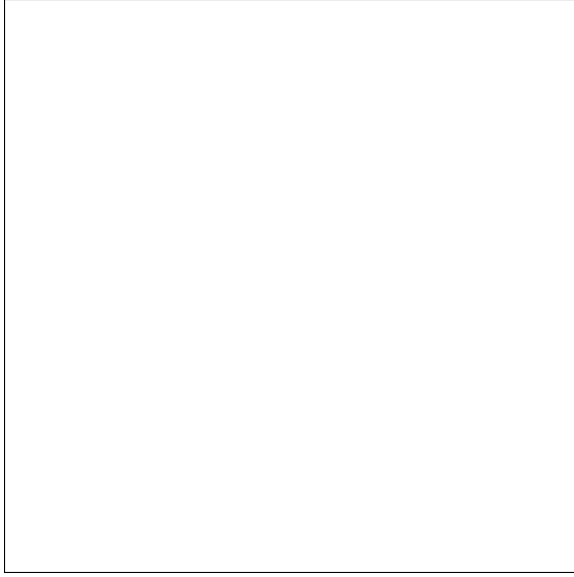
...

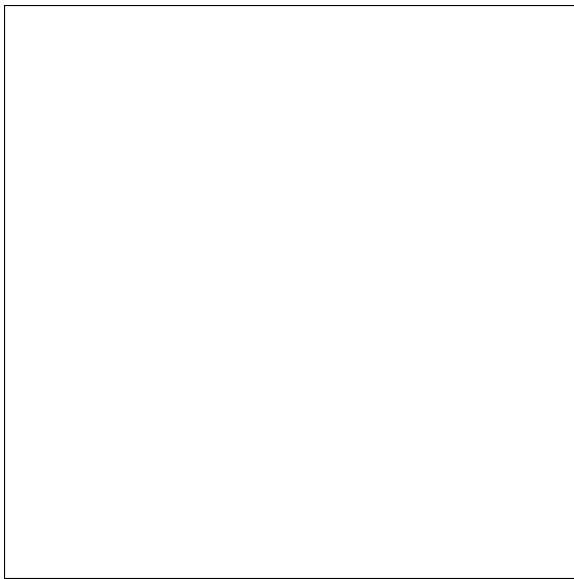
Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

Ein morgen bad den gamle mannen Esel om å bera han opp til toppen av eit fjell.
 ...
 En morgen ba den gamle mannen Esel om å bære ham opp til toppen av et fjell.

Men til slutt godtok ho at han var barnet hennar og at ho var mor hans.
 ...
 Men til slutt godtok hun at han var hennes barn og at hun var moren hans.

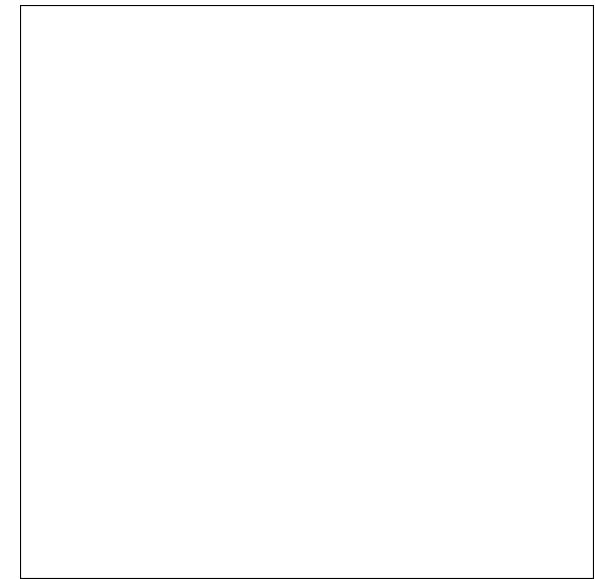

Viss berre barnet hadde halde på den vesle storleiken, hadde alt kanskje vore annleis. Men eselbarnet voks og voks heilt til han ikkje lenger fekk plass på ryggen til mora. Og uansett kor hardt han freista, klarte han ikkje å oppføra seg som eit menneske. Mor hans var ofte sliten og frustrert. Nokre gongar sette ho han til å gjera arbeid som var meint for dyr.

...

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

Esel drog for å bu med den gamle mannen, som lærte han mange ulike måtar å overleva på. Esel lytta og lærte, og det gjorde den gamle mannen òg. Dei hjelpte kvarandre og dei lo saman.

...

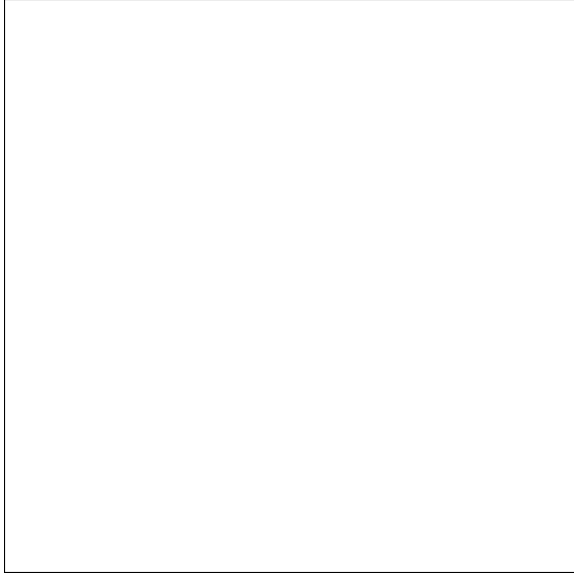
Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre og de lo sammen.

Esel vart fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikkje gjera
ditt og han kunne ikkje gjera dat. Han kunne ikkje vera
på ein måte og han kunne ikkje vera på ein annan måte.
Han vart så sint at han ein dag sparka ned huset til mor
si.

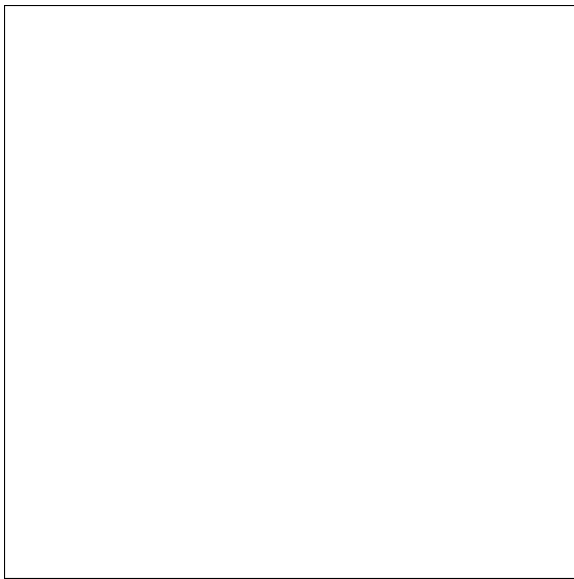
...

Esel ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre
ditt og han kunne ikke gjøre dat. Han kunne ikke være
på en måte og han kunne ikke være på en annen måte.
Han ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren
sin.

Esel vakna opp til ein merkeleg gammal mann som stira
ned på han. Han såg inn i auga til den gamle mannen og
byrja å kjenna ein snev av håp.
...

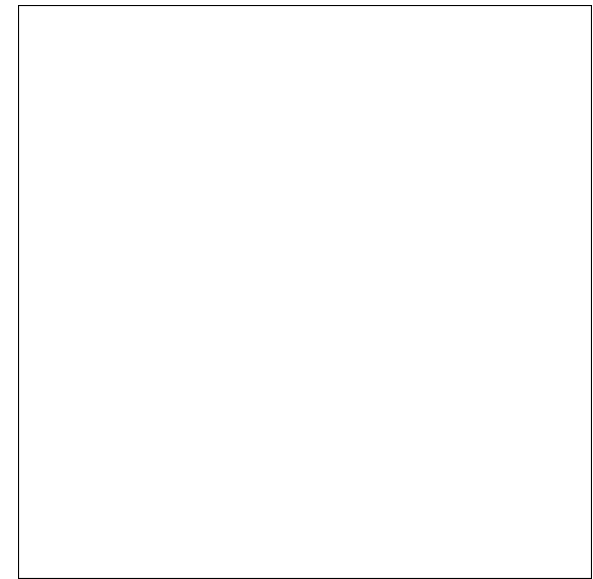
Esel våknet opp til en merkelig gammel mann som
stirret ned på ham. Han så inn i den gamle mannens
øyne og begynte å kjenne et snev av håp.

Esel skamma seg. Han byrja å springa vekk så fort han kunne.

...

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

Når han hadde slutta å springa, var det vorte kveld, og Esel hadde gått seg vill. "Hi ha", kviskra han inn i mørket. "Hi ha?" lydte ekkoet. Han var åleine. Han krøkte seg saman til ein liten ball og fall i ein djup og forstyrra søvn.

...

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. "Hi ha", hvasket han inn i mørket. "Hi ha?" lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.